

VELYKŲ LAIKOTARPIS

Dogminė nuoroda

Liturgijoje Bažnyčia nuo Kristaus kančios ir mirties pereina į Jo Prisikėlimo šlovę. Tai staigus perėjimas iš mirties į gyvenimą.

Mūsų Viešpats pirmasis atliko šį perėjimą. Velykos pirmiausia reiškia Jo Prisikėlimą, ir būtent šį įvykį taip iškilmingai ir su tokiu beribiu džiaugsmu savo liturgijoje švenčia Bažnyčia. Jėzus, „pirmagimis iš mirusiųjų“, kaip Jį vadina apaštalas Paulius, prisikelia, kad prikeltų ir mus. Bažnyčia džiūgauja mąstydama apie tai, ką mums reiškia Kristaus pergalė. Velykos kartu su mūsų Viešpaties Prisikėlimu reiškia ir mūsų pačių „perėjimą“ – perėjimą iš mirties nuodėmėje į gyvenimą malonėje, iš paklydimų tamsos į Kristaus šviesą. Mums šis perėjimas įvyksta per Krikštą – mūsų panardinimą į krikštyklos vandenį.

Kristaus Prisikėlimas ir krikščionių prisikėlimas: keturiasdešimt dienų Bažnyčia ruošiasi švęsti šią didžią iškilmę į tuos du dalykus žiūrėdama kaip į nedalomą visumą. Per Velykų oktavą ji nė akimirkos nepalieka vienu tu, kurie buvo pakrikštyti; juk būtent jie įkūnija Kristaus pergalę, nes Jo Prisikėlimas, mūsų tikėjimo pagrindas, visiškai pakeitė jų gyvenimą. Kiti sekmadieniai taip pat atspindi naujo gyvenimo tėkmę. Ir ji neturėtų baigtis žmogiško likimo vingiuose iki tol, kol jie susijungs su Kristumi danguje, savo tikruosiuose namuose.

Velykų laikotarpį užbaigia Šeštinių ir Sekminių šventės – šlovinga Kristaus slėpinių ir Jo pergalės išdava, mūsų gyvenimo pripildymas Jo malonės, nes dėl sėdinčiojo savo Tėvo dešinėje šlovės Šventoji Dvasia ateina pas mus.

Liturginė nuoroda

Velykų laikotarpis, prasidedantis Velykų naktį ir pasibaigiantis Sekminių oktavos šeštadienį, yra, kaip buvo sakyta anksčiau, bendra šventė, per kurią viena po kitos švenčiamos Prisikėlimo, Žengimo į dangų ir Sekminių (Šventosios Dvasios atsiuntimo) paslaptys.

Per tas penkiasdešimt nuolatinio džiaugsmo dienų visose Mišias, išskyrus trijų Permaldavimo dienų prieš Šeštines, skaitomas Gloria, o

gradualą pakeičia dvigubas aleliuja: du posmeliai tarp keturių aleliuja. Aleliuja pridedamas prie visų Mišių giesmių. Per sekmadienio apšlakstymą šventuoju vandeniu skaitoma antifona „Vidi aquam“ (Regėjau versmę) – Krikšto vandenų prisiminimas. Tam tikros maldos, pavyzdžiui, Regina caeli (Dangaus Karaliene), skaitomos stovint. Iki Šeštinių Velykų žvakė, mūsų Viešpaties regimojo buvimo žemėje simbolis, savo skaisčių šviesą lieja ant parapijiečių, o iki Sekminių vigilijos naudojamas baltas rūbas – džiaugsmo ir Krikšto grynumo ženklas.

Velykų laikotarpį, kuris prasideda Krikštu per Velykų vigiliją, užbaigia Sekminių metų ketvirčio šeštadienio šventimai.

PRISIKĖLIMO SEKMADIENIS (VELYKOS)

Velykos – tai švenčių šventė, visų krikščionių nenusakomas džiaugsmas ir laimė.

Šios dienos Mišios yra didi padėkos malda. Jau pirmuosiuose prefacijos žodžiuose išreiškta šio neprilygstamo džiaugsmo priežastis: jei privalu Dievą šlovinti visais laikais, tai ar daug garsiau nešlovinsime Jo tą dieną, kai Kristus, mūsų Pascha, buvo paaukotas kaip auka, kaip tikrasis Avinėlis, kuris prisiėmė viso pasaulio nuodėmes, kuris savo mirtimi sunaikino mūsų mirtį ir savo Prisikėlimu grąžino mums gyvenimą. Velykos reiškia Atpirkimą ir nuodėmės sunaikinimą, pergalę prieš mirtį ir mums sugrąžintą dieviškąjį gyvenimą, mūsų kūno, kuriam buvo skirtas nemirtingumas, prisikėlimą. Tuo giliai tikėdami, turime atmesti bet kokią liūdesį.

Evangelijoje rašoma apie šventas moteris, atėjusias patepti Jėzaus kūno ir pamačiusias tuščią kapą. Angelas joms kalba apie mūsų Viešpaties Prisikėlimą. Per Bažnyčios pamaldas jis kreipiasi ir į mus. Šią savaitę skaitomi Evangelijos skaitiniai, pasakojantys apie prisikėlusio Viešpaties pasirodymus, padės mums sustiprinti savo tikėjimą, kaip ir Jėzaus regėjimas sustiprino Jo mokinių tikėjimą.

Šv. apaštalo Pauliaus Laiško skaitinys – vienas svarbiausių šio laikotarpio skaitinių. Kai prisikeliame kartu su Kristumi, mūsų gyvenimas keičiasi iš esmės. Mes turime padaryti savo Velykas iš tiesų veiksmingomis. Žydai valgė Velykų avinėlį su nerauginta duona; mes turime švęsti Dievo Avinėlio šventę be jokio nuodėmės raugo.

Atverdami savo širdis šioms pagrindinėms tiesoms, jas turime pripildyti iš Bažnyčios kylančio džiaugsmo. O tam reikia dalyvauti velykinėse pamaldose ir dalytis džiaugsmu, kurį jos dovanoja.

KAPO ATIDARYMAS IR PRISIKĖLIMO PROCESIJA

Ankstyvą Velykų rytą kunigas, užsidėjęs baltą stulą ir kapą, su patarnautojais eina prie Kristaus kapo. Atsiklaupęs tyliai pasimeldžia, po to pradeda antifoną:

Gloria tibi Trinitas æqualis, una Deitas, et ante omnia sæcula, et nunc, et in perpetuum.

Garbė Tau, lygi Trejybe, viena Dievybe, ir prieš visus amžius, ir dabar, ir amžinai.

Giedama 116 psalmė:

Laudáte Dóminum omnes gentes; * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Šlovinkite Viešpatį, visos tautos, * šlovinkite jį, visos šalys.

Nes tikrai mums duotas jo gaillestingumas, * ir Viešpaties teismus liks per amžius.

Garbė Dievui Tėvui, ir Sūnui, * ir Šventajai Dvasiai.

Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, * ir per amžius. Amen.

Kartojama antifona „Gloria tibi“.

Kunigas kalba:

V. Kýrie, eléison.

R. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Precémur omnes Deum, sicut Dóminus noster Iesus Christus oráre nos dócuit, grátias pro eius Resurrectióne agéntes, et ut nos quoque ad ætérnam glóriam resurrectiónis perdúcat, implorántes.

V. Kýrie, eléison.

R. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Visi melskime Dievą, kaip mūsų Viešpats Jėzus Kristus mus išmokė, dėkodami už Jo prisikėlimą, meldami, kad Jis ir mus nuvestų į amžinąją prisikėlimo garbę.

Visi kalba „Pater noster“ („Tėve mūsų“). Tuomet kunigas tęsia:

V. In resurrectione tua, Christe, alleluia.

R. Cælum et terra lætântur, alleluia.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Dómine Iesu Christe, Rex glóriæ, húmilis in passióne, potens in resurrectione, mortis inferníque destrúctor, quod olim per Prophétas in Scriptúris promísisti, hódie, devícta morte, resurgéndo implésti; propter quod omnes cæléstis militiæ spírítus, totus terrárum orbis, profúso mentis gáudio, exultándo te resurgéntem adórant, et gloríficant: tartáreæ quoque nímirum formídant ac tremunt potestátes. Nos autem tuæ dignatiónis húmiles sérvuli, glóriæ resurrectionis tuæ memóriam unánimi voto devotíssime celebrántes, ecce frequéntes ádsumus, et exuberántis tuæ in nos caritátis mémores, pias non continémus lácrimas. Réspice, quæsumus, humilitátis nostræ obséquia: et præsta, ut, detérsis peccatórum nostrórum sórdibus, in his paschálibus solémniis tibi resúrgere, ac sanctíssimæ passiónis et resurrectionis tuæ fructus capáces esse me-

V. Dėl Tavo prisikėlimo, Kristau, aleliuja.

R. Džiaugiasi dangus ir žemė, aleliuja.

V. Viešpatie, išklausk mano malda.

R. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

Melskimės. Viešpatie Jėzau Kristau, garbės Karaliau, paniekintas kančioje, didingas prisikėlime, mirties ir pragaro nugalėtojas. Ką esi kadaise pažadėjęs per pranašus Raštuose, šiandien įvykdei, nugalėdamas mirtį ir prisikeldamas. Todėl visos dangaus kareivių dvasios ir visos pasaulis be galo linksmomis širdimis Tave prisikėlusį su džiaugsmu garbina, o pragaro galybės labai bijo ir dreba. Mes patys, Tavo didybės nuolankūs tarnai, štai gaušiai susirinkome, vieningai ir pamaldžiai švęsdami Tavo garbingojo prisikėlimo atminimą. Mes nebesulaikome džiaugsmo ašarų, prisiminę beribę Tavo meilę. Pažvelk, meldžiamė, į mūsų nuolankias maldas ir suteik, kad nusivalę mūsų nuodėmių purvą, mes būtume verti šiose Velykų šventėse su Tavimi prisikelti bei gauti Tavo švenčiausiosios kančios ir prisikėlimo vai-

reámur: Qui vivis et regnas in sácula | sių. Tu gyveni ir viešpatauji per
sæculórum. **R.** Amen. | amžių amžius. **R.** Amen.

*Kunigas lipa prie Švč. Sakramento, nuima nuo monstrancijos šydą,
paima monstranciją, atsigręžia į žmones ir pradeda giesmę:*

Iš kapo kėlęs stebuklingai, Dievo Sūnau, atleidi mums gailestingai. Tikime
Tave prisikėlusį, mums dangų atvėrusį, nuo amžinosios mirties mus
išgelbėjusį, aleliuja, aleliuja.

*Ją baigus, kunigas pradeda giesmę „**Linksma diena**“ ir prasideda
procesija. Einama triskart aplink bažnyčią.*

Linksma diena mums nušvito, / visi troškom džiaugsmo šito: / kėlės
Kristus, mirtis krito. / Aleliuja, aleliuja, aleliuja!

Geluonį mirties išrovė, / nuodėmes mūsų nuplovė, / pragaro vartus
išgriovė. / Aleliuja...

Gyvas savo galia tapo, / nelietęs antspaudo kapo, / sargai pabėgo be kvapo.
/ Aleliuja...

Angelus siuncia šventuosius / pas Mariją ir savuosius / mokytinius
mylimuosius. / Aleliuja...

„Motinėlei sopulingajai / neškit naujieną džiaugsmingą / Prisikėlimo
garbingo.“ / Aleliuja...

Veikiai patsai pas ją ėjo, / didžia šviesybe žibėjo, / sveikindamas ją
kalbėjo: / Aleliuja...

„Po tavo skausmų kartybės / nušvito diena linksmybės, / dosni dangiškos
ramybės“. / Aleliuja...

„Sveikas, o Jėzau geriausias, / mano Sūneli mieliausias, / žmonėms
visiems maloniausias! / Aleliuja...

Esu šiandieną laiminga, / Tave išvydus garbingą, / nieko daugiau man
nestinga.“ / Aleliuja...

Dangaus Karalius aukščiausias, / Išganytojas brangiausias, / atpirko mus,
maloniausias. / Aleliuja...

Jis pragarą nugalėjo, / žalčio galva sutrupėjo, / vargšams viltis sužibėjo. /
Aleliuja...

Tuoj pragarus atrakino, / vėles senolių ramino, / paskui save eit vadino. /
Aleliuja...

Sveikas, Karaliau šviesybės, / Viešpatie didžios galybės, / gelbėk ir mus iš tamsybės! / Aleliuja...

Šventuoju Prisikėlimu / duok mums kalčių atleidimą. / Tegul ir mus džiaugsmas ima. / Aleliuja, aleliuja, aleliuja!

Links-ma die - na mums nu - švi - to. vi -
si troš-kom džiaugs-mo ši - to: ké-lės Kris -
tus. mir - tis kri - to. A - le - liu -
ja, a - le - liu - ja, a - le - liu - ja!

Atėjus prie pagrindinio altoriaus, kunigas paima iš patarnautojo kryžių su stula, klaupiasi ant viršutinio altoriaus laipto ir, laikydamas kryžių atgręžtą į žmones, pradeda antifoną, kurią tęsia giedotojai:

Prisikėlė Viešpats iš kapo, Tas, kuris dėl mūsų kabėjo ant medžio, aleliuja.

Taip gieda tris kartus, vis aukštesniu tonu ir vis aukščiau iškeldamas kryžių. Tuomet perduoda kryžių laikyti šalia jo dešinėje klūpančiam patarnautojui ir kalba:

V. In resurrectione tua, Christe, allelúia.

R. Cælum et terra lætántur, allelúia.

Orémus. Deus, qui nos resurrectionis dominicæ ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætérna mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

V. Dėl Tavo prisikėlimo, Kristau, aleliuja.

R. Džiaugiasi dangus ir žemė, aleliuja.

Melskimės. Dieve, kuris mus kasmet džiugini Viešpaties prisikėlimo švente, maloningai suteik, kad mes, kurie švenčiame laikinas šventes, būtume verti pasiekti amžinuosius džiaugsmus. Per Kristų, mūsų Viešpatį. **R.** Amen.

Tuomet kryžius pastatomas Epistolos, Prisiškėlusiojo statula – Evangelijos pusėje. Kunigas atsiklaupęs pradeda padėkos himną „Te Deum“

Te Deum laudamus: * te Dóminum
confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra
venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et
univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * in-
cessábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dómi-
nus, Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * maiestátis
glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis núme-
rus,

Te Mártyrum candidátus * laudat
exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta con-
fitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;
Venerándum tuum verum * et
únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíri-
tum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hómi-
nem, * non horruísti Vírginis úte-
rum.

Tu, devícto mortis acúleo, * apie-
ruísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad délixteram Dei sedes, * in

Tave, Dieve, garbinam, * Tave,
Viešpatie, išpažįstam.

Tave, amžinąjį Tėvą, * garbina visa
žemė.

Tau visi angelai, * Tau dangūs ir
visos galybės.

Tau cherubinai ir serafimai * ne-
paliaujamu balsu šaukia:

„Šventas, Šventas, Šventas * Vieš-
pats, Galybių Dievas!

Pilnas yra dangus ir žemė * Tavo
garbės ir didybės“.

Tave garbingas * apaštalu choras,
Tave pranašų * šlovingas skaičius,

Tave kankinių spindinčios * šlo-
vina gretos.

Tave visame pasaulyje * išpažįsta
šventoji Bažnyčia:

Tėvą * begalinės didybės.

Garbingą ir tikrą * vienatinį Tavo
Sūnų.

Taipogi Šventąją * Dvasią Guo-
dėją.

Tu – garbės Karalius, * Kristau.

Tu – Tėvo * Sūnus amžinasis.

Tu, ateidamas žmonių išvaduoti, *
nepabijojai Mergelės įsčių.

Tu, mirties geluonį nugalėjęs, * ti-
kintiems atvėrei dangaus kara-
lystę.

Tu sėdi Dievo dešinėje, * Tėvo gar-

glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Ši eilutė kalbama atsiklaupus:

**Te ergo quásumus, tuis fámulis
súbveni, * quos pretióso ságuine
redemísti.**

Aetérna fac cum Sanctis tuis * in
glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dó-
mine, * et bédedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque
in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sáe-
culum, * et in sáeculum sáeculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine
peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére
nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super
nos, * quemádmódu sperávimus in
te.

In te, Dómine, sperávi: * non con-
fúndar in ætérnum.

*Jeigu šv. Mišias aukojamos prie išstatyto Švenčiausiojo, po Mišių
giedama Tantum ergo. Jei ne, tada giedama prieš Mišias.*

Tantum ergo Sacraméntum * Vene-
rémur cérnui: * Et antíquum docu-
méntum * Novo cedat rítui: * Præs-
tet fides suppleméntum * Sénsuum
deféctui.

Genitori, Genitóque * Laus et iubi-
látio, * Salus, honor, virtus quoque *
Sit et benedíctio * Procedénti ab

bėje.

Tikime, kad Tu * ateisi mūsų teisti.

Ši eilutė kalbama atsiklaupus:

**Todėl Tave meldžiame: padėk
savo žmonėms, * kuriuos esi at-
pirkęs brangiuoju krauju.**

Į amžinąją garbę su Tavo šventai-
siais * teikis mus įskaityti.

Išgelbėk, Viešpatie, savo žmones *
ir laimink savo tėvonystę!

Ir valdyk juos, * ir išaukštink juos
amžinybėje.

Kiekvieną dieną * mes garbinam
Tave.

Ir šloviname Tavo vardą per amžius
* ir per amžių amžius.

Teikis, Viešpatie, šiandien * mus
išlaikyti be nuodėmės.

Pasigailėk mūsų, Viešpatie, * pasi-
gailėk mūsų!

Būk mums, Viešpatie, gailėstingas,
* nes turim viltį Tavyje.

Tavimi aš pasitikiu, Viešpatie, *
nenusivilsiu per amžius.

Taigi tokį Sakramentą * garbinkim
parpuolę, * nes seną Testamentą *
keičia nauja nuostata. * Tėpapildo
tikėjimas tai, * ko trūksta juslėms.

Gimdytojui ir Pagimdytajam * šlo-
vė ir garbinimas, * palaima, garbė
bei galia, * tebus ir pagyrimas, * o

utróque * Compar sit laudátio.
Amen.

V. Panem de cælo præstitísti eis,
allelúia.

R. Omne delectaméntum in se
habéntem, allelúia.

Orémus. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: + tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; * ut redemptionis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Suteikiamas palaiminimas Švč. Sakramentu.

Uždarius tabernakulį, giedama „Šventuoju prisikėlimu“.

Šventuoju Prisikėlimu / duok mums kalčių atleidimą. / Tegul ir mus džiaugsmas ima. / Aleliuja, aleliuja, aleliuja!

ŠV. MIŠIOS

Introitus

Ps. 138, 18 et 5–6. Resurrexi, et adhuc tecum sum, alleluia: posuisti super me manum tuam, alleluia: mirabilis facta est scientia tua, alleluia, alleluia.

Ps. 138, 1–2. Domine probasti me et cognovisti me: tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam.

Collecta

Deus, qui hodierna die per Unigénitum tuum, æternitatis nobis adytum devicta morte reserasti: vota

iš abiejų Kylančiam * tebus toks pat šlovinimas. Amen.

V. Pateikei jiems duonos iš dangaus, aleliuja.

R. Turinčios savyje visokio gardumo, aleliuja.

Melskimės. Dieve, nuostabiuoju Sakramentu palikęs mums savo kančios atminimą, + išmokyk mus, prašome, taip garbinti šventąsias Tavo Kūno ir Kraujo paslaptis, * kad savyje nuolat jaustume Tavo atpirkimo vaisių. Tu gyveni ir viešpatauji per amžių amžius. **R.** Amen.

Introitas

Ps 138, 18 ir 5–6. Prisikėliau ir ligi šiol esu su tavimi, aleliuja; uždėjai ant manęs savąją ranką, aleliuja; tavo pažinimas tapo nuostabus, aleliuja, aleliuja.

Ps 138, 1–2. Viešpatie, išbandei mane ir pažinai mane; tu pažinai mano kritimą ir mano prisikėlimą.

Kolekta

Dieve, kuris šią dieną per mirtį įveikusį savo Viengimį mums vėl įėjimą amžinybėn atvėrei, meldžia-

nostra, quæ præveniēdo aspiras, étiam adiuuando proséquere. Per eundem Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Corínthios. (1 Cor. 5, 7–8)

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Étenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Ítaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiae: sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Graduale

Ps. 117, 24 et 1. Hæc dies, quam fecit Dominus: exsultemus, et lætemur in ea. **V.** Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.

Alleluia

Alleluia. Alleluia.

1 Cor. 5, 7. **V.** Pascha nostrum immolatus est Christus.

Sequentia

Víctmæ pascháli láudes: ímmolent Christiáni. Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres. Mors et vita duéllo conflixére miràndo: dux vitæ mórtuus, regnat vívus. Dic nobis, María, quid

me, kad mūsų troškimus, kuriuos iš anksto žinodamas įkvepi, dar ir pagelbėdamas išpildytum. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško korintiečiams. (1 Kor 5, 7–8)

Broliai: Išmeskite senąjį raugą, kad taptumėte nauju maišymu. Jūs juk esate nerauginti, nes jau yra paaukotas mūsų velykinis Avinėlis, Kristus. Tad švęskime šventes ne su senu raugu, ne su blogybės ir nelabumo raugu, bet su nerauginta tyros širdies ir tiesos duona.

Gradualas

Ps 117, 24 ir 1. Štai diena, kurią sutvėrė Viešpats; šokinėkime iš džiaugsmo ir linksminkimės tądien. **V.** Išpažinkime Viešpatį, nes jis yra geras, nes jo gailestingumas tveria per amžius.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

1 Kor 5, 7. **V.** Mūsų Pascha yra paaukotas Kristus.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys. Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas susikovė nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, gyvas karaliauja.

vidisti in via? Sepulcrum Christi viventis: et gloriam vidi resurgentis. Angelicos testes, sudarium, et vestes. Surrexit Christus spes mea: praecedit vos in Galilaam. Scimus Christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis, victor Rex, miserere. Amen. Alleluia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum. (Marc. 16, 1–7)

In illo tempore: Maria Magdalene, et Maria Iacobi, et Salome, emerunt aromata, ut venientes ungerent Iesum. Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto iam sole. Et dicebant ad invicem: Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes viderunt revolutum lapidem. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentum viderunt iuvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, et obstupuerunt. Qui dicit illis: Nolite expavescere: Iesum quaeritis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic, ecce locus ubi posuerunt eum. Sed ite, dicite discipulis eius, et Petro, quia praecedit vos in Galilaam: ibi eum videbitis, sicut dixit vobis.

Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje? Pamačiau Gyvojo Kristaus kapą ir Prisikeliančiojo garbę; liudijančius angelus, drobulę ir drabužius. Kristus, manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už savuosius įžengė į Galilėją. Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – Tu, Karaliau nugalėtojai, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Marką tęsinys. (Mk 16, 1–7)

Anuo metu Marija Magdalietė, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nusipirko kvėpalų, kad nuėjusios galėtų Jėzų patepti. Labai anksti, pirmąją savaitės dieną, jos ateina saulei tekant prie kapo. Jos kalbėjosi tarp savęs: „Kas mums nuritins akmenį nuo kapo angos?“ Bet, pažvelgusios iš arčiau, pamatė, kad akmuo nuristas. O buvo jis labai didelis. Įėjusios į kapo rūšį, išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį baltais drabužiais ir nustėro. Bet jis joms tarė: „Nenusigąskite! Jūs ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Nazareno. Jis prisikėlė, jo čia nebėra. Štai vieta, kur jį buvo paguldę. Eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petru: jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite, kaip jis yra jums sakęs.“

Offertorium

Ps. 75, 9–10. Terra tremuit, et quievit, dum resurgeret in iudicio Deus, alleluia.

Secreta

Suspice, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiarum: ut paschalibus initiata mysteriis, ad æternitatis nobis medélam, te operante, proficiant. Per Dóminum nostrum...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

1 Kor. 5, 7–8. Pascha nostrum immolatus est Christus, alleluia: itaque epulemur in azymis sinceritatis et veritatis, alleluia, alleluia, alleluia.

Postcommunio

Spiritum nobis, Dómine, tuæ carita-

Ofertorijus

Ps 75, 9–10. Sudrebėjo žemė ir nu-tilo, kai Dievas pakilo teisti, alleluja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, priimk savo tautos maldas kartu su aukų atnašomis, kad tai, ką pradėjome velykiniais slėpiniais, Tau veikiant pasitarnautų kaip amžinybės vais-tas. Per mūsų Viešpatį...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

1 Kor 5, 7–8. Mūsų Pascha yra paaukotas Kristus, alleluja; todėl valgykime neraugintą nuoširdumo ir tiesos duoną, alleluja, alleluja, alleluja.

Postkomunija

Viešpatie, įliek mums savosios

tis infunde; ut, quos sacraméntis Paschalibus satiasti, tua facias pietate concórdes. Per Dóminum nostrum...

meilės Dvasią, kad tuos, kuriuos šiandien pasotinai Velykų sakramentais, padarytum savojo gailėtingumo dalininkais. Per mūsų Viešpatį...

PIRMADIENIS VELYKŲ OKTAVOJE

Velykų oktava, per kurią anksčiau buvo draudžiama dirbti bet kokią darbą, buvo viena nepertraukiama šventė. Apaštalo skaitinyje girdime šv. apaštalo Petro balsą, skelbiantį pasauliui mūsų Viešpaties Prisikėlimą, nes jis buvo to įvykio liudytojas. Evangelijoje aprašomas prisikėlusio Kristaus pasirodymas į Emausą einantiems mokiniams, taip pat pasakojama apie tai, kaip Viešpats pasirodė Petruį savo Prisikėlimo dieną.

Introitus

Exod. 13, 5 et 9. Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel, allelúia: et ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúia, allelúia.

Ps. 104, 1. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius: annuntiáte inter gentes ópera eius.

Collecta

Deus, qui sollemnitate paschali, mundo remédia contulisti: pópulum tuum, quæsumus, cælésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem consequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Actuum Apostólorum. (Act. 10, 37–43)

Introitas

Iš 13, 5 ir 9. Įvedė jus Viešpats į žemę, plūstančią pienu ir medumi, aleliuja; ir kad Viešpaties įstatymas visuomet būtų jūsų lūpose, aleliuja, aleliuja.

Ps 104, 1. Šlovinkite Viešpatį ir šaukitės jo vardo, skelbkite tarp tautų jo darbus.

Kolekta

Dieve, kuris Velykų iškilme suteikė pasauliui vaistų, pasiųsk meldžiantiems savo žmonėms dangiškų dovanų, kad būtų verti pasiekti tobulą laisvę ir patektų į amžinąjį gyvenimą. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalo darbų knygos. (Apd 10, 37–43)

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis, quod factum est verbum per universam Iudæam: incípiens enim a Galilæa, post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes, Iesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spírítu Sancto et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanádo omnes opprésos a diabólo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bibimus cum illo, postquam resurrexít a mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre populo et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissionem peccatórum accíperere per nomen eius omnes, qui credunt in eum.

Graduale

Ps. 117, 24 et 2. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus et lætémur in ea. **V.** Dicat nunc Israel, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia eius.

Alleluia

Allelúia. Allelúia.

Anomis dienomis: Petras, stojšes liaudies viduryje, kalbėjo: „Vyrai broliai, jūs žinote, kas yra įvykę visoje Judėjoje, pradėdant nuo Galilėjos, po Jono skelbtojo krikšto. Kalbama apie Jėzų iš Nazareto, kaip Dievas jį patepė Šventąja Dvasia ir galybe, kaip jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio pavergtuosius, nes Dievas buvo su juo. Mes esame liudytojais visko, ką jis yra padaręs žydų šalyje ir Jeruzalėje. Jį nužudė pakabindami ant medžio. Tačiau trečią dieną Dievas jį prikėlė ir leido jam pasirodyti, beje, ne visai tautai, o Dievo iš anksto paskirtiems liudytojams, būtent mums, kurie su juo valgėme ir gėrėme, jam prisikėlus iš numirusių. Jis mums įsakė skelbti tautai ir liudyti, kad jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas. Apie jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kas jį tiki, gauna jo vardu nuodėmių atleidimą.“

Gradualas

Ps 117, 24 ir 2. Štai diena, kurią sutvėrė Viešpats; šokinėkime iš džiaugsmo ir linksminkimės tądien. **V.** Tegu dabar Izraelis sako: jis geras, jo gailėstingumas amžinas.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Matth. 28, 2. V. Angelus Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum.

Sequentia

Víctmae pascháli láudes: ímmolent Christiáni. Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres. Mors et vita duéllo conflíxere mirándo: dux vitæ mórtuus, regnat vívus. Dic nobis, María, quid vidísti in via? Sepúlcrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis. Angélicos testes, sudárium, et vestes. Surréxit Christus spes mea: præcédit vos in Galilæam. Scímus Christum surrexísse a mórtuis vere: tu nobis, victor Rex, miserére. Amen. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. (Luc. 24, 13–35)

In illo témpore: Duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent: et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui

Mt 28, 2. V. Viešpaties Angelas nužėngė iš dangaus, prisiartinęs nuritino akmenį ir ant jo atsisėdo.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys. Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas susikovė nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, gyvas karaliauja. Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje? Pamačiau gyvojo Kristaus kapą ir Prisikėlimo garbę; liudijančius angelus, drobulę ir drabužius. Kristus, manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už savuosius įžėngė į Galilėją. Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – Tu, Karaliau nugalėtojau, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 24, 13–35)

Anuo metu: Du Jėzaus mokiniai keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu. Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie nepažino jo. O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate eidami keliu?“ Tie nuliūdę sustojo. Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė

sunt hi sermónes, quos confértis ad invicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognóvisti, quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt: De Iesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo et omni pópulo: et quómo eum tradiderunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixerunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israel: et nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris teruerunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore eius, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidisse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt, sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt Prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castélló, quo ibant: et ipse se finxit

jam: „Nejaugi tu būsi vienintelis ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“ Jėzus paklausė: „O kas gi?“ Jie tarė jam: „Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse. Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties bausmės ir atidavė jį nukryžiuoti. O mes tikėjome, kad jis atpirksiąs Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko. Be to, kai kurios mūsų moterys mums uždavė naujų rūpesčių. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo ir nerado jo kūno. Jos sugrižo ir papasakojo regėjusios pasirodžiusius angelus, kurie sakė Jėzų esant gyvą. Kai kurie iš mūsų buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip moterys sakė, bet jo paties nematė.“ Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbė pranašai! Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir žengti į savo garbę?“ Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta. Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosi einąs toliau. Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau labai gianti...“ Tuomet jis užsuko pas

lóngius ire. Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobiscum, quóniam advesperáscit et inclináta est iam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuít ex óculis eórum. Et dixerunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem: et invenérunt congregátas úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: Quod surrexít Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via: et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Offertorium

Matth. 28, 2, 5 et 6. Angelus Dómini descéndit de cælo, et dixit muliéribus: Quem quæritis, surrexít, sicut dixit, allelúia.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, priesces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut, paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dominum nostrum...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum

juos. Vakarieniaudamas su jais prie stalo, paémė duoną, sukalbėjo palai-minimą, laužė ir davė jiems. Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių. O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“ Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika su savo draugais, kurie sakė: „Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui.“ O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

Ofertorijus

Mt 28, 2, 5 ir 6. Viešpaties Angelas nužengė iš dangaus ir tarė moteriškėms: Tas, kurio ieškote, prisikėlė, kaip yra sakęs, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, priimk savo tautos maldas kartu su aukų atnašomis, kad tai, pašventinta velykiniais slėpiniais, Tau veikiant, pasitarnautų kaip amžinybės vaisas. Per mūsų Viešpatį...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir

et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Luc. 24, 34. Surréxit Dóminus, et apparuit Petro, allelúia.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dominum nostrum...

išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Lk 24, 34. Viešpats prisikėlė ir pasirodė Petru, aleliuja.

Postkomunija

Viešpatie, įliek mums savosios meilės Dvasią, kad tuos, kuriuos velykiniais sakramentais pasotinai, padarytum savojo galestingumo dalininkais. Per mūsų Viešpatį...

ANTRADIENIS VELYKŲ OKTAVOJE

Velykų naktį priėmusieji Krikštą šiandien kelyje į Ostiją susitinka apaštalą Paulių. Pagonių apaštalui atėjo metas liudyti Kristaus Prisikėlimą. Bet, prieš pradėdamas skelbti Evangeliją pagonims, jis skelbė ją žydams. Apaštalo skaitinys pateikia ištrauką iš vieno pamokslo, kuriame žydams iš Antiochijos jis kalba, kad viskas, kas nutiko Jėzui, buvo išpranašauta pranašų.

Introitus

Eccli. 15, 3 et 4. Aqua sapiéntiæ potávit eos, allelúia: firmábitur in illis

Introitas

Išm 15, 3 ir 4. Jis girdė juos išminties vandeniui, aleliuja. Stiprina

et non flectétur, allelúia: et exaltábit eos in ætérnum, allelúia, allelúia.

Ps. 104, 1. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius: annuntiáte inter gentes ópera eius.

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam novo semper foetu múltiplícas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per eundem Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Actuum Apostolorum. (Act 13, 16 et 26–33)

In diébus illis: Surgens Paulus et manu silentium índicens, ait: Viri fratres, filii generis Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis huius missum est. Qui enim habitábant Ierúsalem, et príncipes eius, ignorántes Iesum et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, iudicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interficerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæ in Ierúsalem, qui usque nunc sunt testes eius ad plebem. Et nos vobis annun-

juos, kad nesvyruotų, aleliuja. Išaukština juos amžinai, aleliuja, aleliuja.

Ps 104, 1. Šlovinkite Viešpatį ir šaukitės jo vardo. Skelbkite taučoms jo darbus.

Kolekta

Dieve, Tu praturtini savo Bažnyčią naujais nariais. Padėk savo tarnams gyvenimu saugoti sakramentą, kurį priėmė tikėjimu. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalu darbų knygos. (Apd 13, 16 ir 26–33)

Anomis dienomis: Paulius atsistojo ir, davęs ranka ženklą nutilti, prabilo: „Izraelio vyrai ir dievobaimingieji žmonės, paklausykite! Broliai, Abraomo giminės sūnūs ir čia esantys dievobaimingieji žmonės! Tai jums atsiųstas šis išganymo žodis. Jeruzalės gyventojai ir jų vyresnieji nepažino Jėzaus ir, jį pasmerkdami, įvykdė pranašų žodžius, skaitomus kiekvieną šabą. Nors nerado jame jokios mirties vertos kaltės, jie reikalavo iš Piloto, kad jis būtų nužudytas. Išpildę visa, kas buvo apie jį parašyta, nuėmė jį nuo kryžiaus medžio ir paguldė į kapą. Bet Dievas jį prikėlė iš numirusių. Jis per daugelį dienų rodėsi tiems, kurie buvo jį atlydėję iš Galilėjos į Jeruzalę. Dabar jie yra jo

tiámus eam, quæ ad patres nostros
repromissio facta est: quóniam hanc
Deus adimplévit filiis nostris, resús-
citans Iesum Christum, Dóminum
nostrum.

Graduale

Ps. 117, 24 et 106, 2. Hæc dies,
quam fecit Dóminus: exsultémus et
lætémur in ea. **V.** Dicant nunc, qui
redempti sunt a Dómino: quos ré-
demit de manu inimíci, et de
regiónibus congregávit eos.

Alleluia

Allelúia. Allelúia.

V. Surrexit Dóminus de sepúlcro,
qui pro nobis pepéndit in ligno.

Sequentia

Víctmæ pascháli láudes: ímmolent
Christiáni. Agnus redémit oves:
Christus ínnocens Patri reconciliávit
peccatóres. Mors et vita duéllo con-
flicxére mirádo: dux vitæ mórtuus,
regnat vívus. Dic nobis, María, quid
vidísti in via? Sepúlcrum Christi
vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis.
Angélicos testes, sudárium, et ves-
tes. Surréxit Christus spes mea:
præcédit vos in Galilæam. Scímus
Christum surrexísse a mórtuis vere:
tu nobis, victor Rex, miserére.
Amen. Allelúia.

liudytojai žmonéms. Ir mes jums
skelbiame gerą naujieną apie protė-
viam duotąjį pažadą: jį Dievas
įvykdė mums, jų vaikams, prikėlė-
damas Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.“

Gradualas

Ps 117, 24 ir 106, 2. Štai diena,
kurią sutvėrė Viešpats; šokinėkime
iš džiaugsmo ir linksminkimės tą-
dien. **V.** Taip tesako Viešpats at-
pirktieji – tie, kuriuos jis išgelbėjo
iš priešų rankų ir surinko iš visų
kraštų.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

V. Prisikėlė iš kapo Viešpats, kuris
už mus buvo prikaltas prie kry-
žiaus.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja
krikščionys. Avinėlis atpirko avis;
nekaltasis Kristus sutaikė nusidė-
jėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas
susikovė nuostabiame mūšyje; gy-
venimo valdovas mirė, gyvas ka-
raliauja. Pasakyk mums, Marija, ką
pamatei kelionėje? Pamačiau gy-
vojo Kristaus kapą ir Prisike-
liančiojo garbę; liudijančius ange-
lus, drobulę ir drabužius. Kristus,
manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už
savuosius įžengė į Galilėją. Žino-
me, kad Kristus tikrai prisikėlė iš
numirusiųjų – Tu, Karaliau nugalė-

Evangelium

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Lucam. (Luc. 24, 36–47)

In illo tēpore: Stetit Iesus in médio discipulōrum suōrum et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolite timēre. Conturbāti vero et contērriti, existimābant se spīritum vidēre. Et dixit eis: Quid turbāti estis, et cogitatiōnes ascēdunt in corda vestra? Vidēte manus meas et pedes, quia ego ipse sum: palpāte et vidēte: quia spīritus carnem et ossa non habet, sicut me vidētis habēre. Et cum hoc dixisset, ostēndit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credētibus et mirāntibus prae gāudio, dixit: Habētis hic aliquid, quod manducētur? At illi obtulērunt ei partem piscis assi et favum mellis. Et cum manducāset coram eis, sumens reliquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locūtus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quōniam necesse est implēri ōmnia, quæ scripta sunt in lege Mōysi et Prophētis et Psalmis de me. Tunc apēruit illis sensum, ut intellēgerent Scriptūras. Et dixit eis: Quōniam sic scriptum est, et sic oportēbat Christum pati, et resūrgere a mōrtuis tērtia die: et prædicāri in nōmine eius pæniténtiam, et remissionem peccatōrum in omnes gentes.

tojau, pasigailēk mūsų. Amen.
Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 24, 36–47)

Anuo metu: Jėzus atsirado tarp savo mokinių ir prabilo: „Ramybė jums!“ Virpėdami iš išgąščio, jie tarėsi matą dvasią. O jis paklausė: „Ko taip išsigandote, kodėl jūsų širdyse gimsta dvejonės? Pasižiūrėkite į mano rankas ir kojas. Juk tai aš pats! Palieskite mane ir įsitikinsite: dvasia gi neturi kūno nei kaulų, kaip matote mane turint.“ Tai taręs, jis parodė jiems rankas ir kojas. Jiems iš džiaugsmo vis dar netikint ir stebintis, Jėzus paklausė: „Ar neturite čia ko nors valgyti?“ Jie padavė jam gabalą keptos žuvis. Jis paėmė ir valgė jų akyse. Paskui Jėzus tarė jiems: „Ar ne tokie buvo mano žodžiai, kuriuos jums kalbėjau dar būdamas su jumis: turi išsipildyti visa, kas parašyta apie mane Mozės Įstatyme, Pranašų knygoje ir Psalmėse.“ Tuomet jis atvėrė jiems protą, kad jie suprastų Raštus, ir pasakė: „Yra parašyta, kad Mesijas kentės ir trečią dieną prisikels iš numirusių ir, pradėdant nuo Jeruzalės, jo vardu visoms tautoms bus skelbiama, kad atsiverstų ir gautų nuodėmių atleidimą.“

Offertorium

Ps. 17, 14 et 16. Intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúia.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium priesces cum oblatiónibus hostiárum: ut, per hæc piæ devotiónis officia, ad cæléstem glóriam transeámus. Per Dóminum nostrum...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Col. 3, 1–2. Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, allelúia: quæ sursum sunt sápite, allelúia.

Ofertorijus

Ps 17, 14 ir 16. Viešpats sugriaudė iš dangaus; suskambėjo Aukščiau-siojo balsas, ir atsivėrė vandens šaltiniai, aleliuja.

Sekreta

Priimk, Viešpatie, tikinčiųjų maldas ir aukas, kad šiomis šventomis pamaldomis galėtume pasiekti amžinąją garbę. Per mūsų Viešpatį...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Kol 3, 1–2. Jei prisikėlėte su Kristumi, siekite, kas aukšta, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje, aleliuja. Siekite to, kas aukštybėse, aleliuja.

Postcommunio

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus: ut paschális percéptio sacraménti, contínua in nostris méntibus persevéret. Per Dominum nostrum...

Postkomunija

Meldžiame Tave, visagali Dieve, suteik, kad priimtas Velykų sakramentas visuomet pasiliktų mūsų širdyje. Per mūsų Viešpatį...

TREČIADIENIS VELYKŲ OKTAVOJE

Šios dienos pamaldos vyksta šv. Lauryno bazilikoje už Romos mūro. Kai žmogus įžengia į bažnyčią, jį pasitinka Dievas, kviesdamas įeiti į Jo karalystę (introitas), o Eucharistija – angelų duona, yra pavyzdys dangiškosios puotos (ofertorijus), kuriai ji mus ruošia, perkeisdama mus į naujus tvėrinius (postkomunija).

Introitus

Matth. 25, 34. Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum, allelúia: quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 95, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino, omnis terra.

Collecta

Deus, qui nos Resurrectiónis Dóminicæ ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa, quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætéRNA mereámur. Per eundem Dominum nostrum...

Lectio

Léctio Actuum Apostolorum. (Acts. 3, 13–15; 17–19)

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri Israelítæ, et qui ti-

Introitas

Mt 25, 34. Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite karalystę, aleliuja, paruoštą jums nuo pasaulio sutvėrimo, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 95, 1. Giedokite Viešpačiui naują giesmę; giedokite Viešpačiui visos šalys.

Kolekta

Dieve, pradžiuginęs mus metine Viešpaties Prisikėlimo iškilme, suteik malonę, kad švėsdami praeinančias šventes, būtume verti pasiekti amžinuosius džiaugsmus. Per Tąjį mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštaly darbų knygos. (Apd 3, 13–15; 17–19)

Anomis dienomis: Petras, atvėręs lūpas, kalbėjo: „Abraomo, Izaoko ir

métis Deum, audíte. Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Iesum, quem vos quidem tradidístis et negástis ante fáciem Piláti, iudicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et iustum negástis, et petístis virum homicídám donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mór-tuis, cuius nos testes sumus. Et nunc, fratres, scio, quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pænitémini ígitur et convertímini, ut deleántur peccáta vestra.

Graduale

Ps. 117, 24 et 16. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus et lætámur in ea. **V.** Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me.

Alleluia

Alleluía. Alleluía.

Luc. 24, 34. **V.** Surréxit Dóminus vere: et apparuit Petro.

Sequentia

Víctmæ pascháli láudes: ímmolent Christiáni. Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres. Mors et vita duéllo con-

Jokūbo Dievas, mūsų protėvių Dievas pašlovino savo tarną Jėzų, kurį jūs išdavėte ir kurio išsigynėte Pilotui, kai tas buvo benusprenžias jį paleisti. Jūs išsižadėjote šventojo ir teisiojo, o pareikalavote atiduoti jums žmogžudį. Jūs nužudėte gyvybės kūrėją, kurį Dievas prikėlė iš numirusių, ir mes esame to liudytojai. O dabar, broliai, aš žinau, kad jūs taip padarėte iš nežinios, kaip ir jūsų vadai. Taip Dievas įvykdė, ką iš anksto buvo paskelbęs visų pranašų lūpomis, būtent – kad jo Mesijas kentėsiąs. Tad atgailaukite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės.“

Gradualas

Ps 117, 24 ir 16. Štai diena, kurią sutvėrė Viešpats; šokinėkime iš džiaugsmo ir linksminkimės tądien. **V.** Viešpaties dešinioji padarė stebuklų; Viešpaties dešinioji išauškino mane.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Lk 24, 34. **V.** Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Petruui.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys. Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas

flixiere mirando: dux vitae mortuus, regnat vivus. Dic nobis, Maria, quid vidisti in via? Sepulcrum Christi viventis: et gloriam vidi resurgentis. Angelicos testes, sudarium, et vestes. Surrexit Christus spes mea: praecedit vos in Galilaam. Scimus Christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis, victor Rex, miserere. Amen. Alleluia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Ioannem (Ioann. 21, 1–14)

In illo tempore: Manifestavit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestavit autem sic. Erant simul Simon Petrus et Thomas, qui dicitur Didymus, et Nathanael, qui erat a Cana Galilaeae, et filii Zebedaei et alii ex discipulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus et nos tecum. Et exierunt et ascenderunt in navim: et illa nocte nihil preceperunt. Mane autem facto, stetit Iesus in litore: non tamen cognoverunt discipuli, quia Iesus est. Dixit ergo eis Iesus: Pueri, numquid pulmentarium habetis? Responderunt ei: Non. Dicit eis: Mittite in dexteram navigii rete, et inveniatis. Miserunt ergo: et iam non valebant illud trahere pro multitudine piscium. Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Iesus, Petro:

susikove nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, gyvas karaliauja. Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje? Pamačiau gyvojo Kristaus kapą ir Prisikėlimo garbę; liudijančius angelus, drobulę ir drabužius. Kristus, manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už savuosius įžengė į Galilėją. Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – Tu, Karaliau nugalėtoju, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 21, 1–14)

Anuo metu: Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip. Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti mokiniai. Simonas Petras jiems sako: „Einu žvejoti.“ Jie pasisiūlė: „Ir mes einame su tavimi.“ Jie nuėjo ir sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo. Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Mokiniai nepažino, kad ten Jėzaus esama. O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?“ Tie atsakė: „Ne.“ Tuomet jis pasakė: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valtės, ir pagausite.“ Taigi jie užmetė ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. Tuomet tasai mokinių, kurį Jėzus mylėjo, sako Petru:

Dóminus est. Simon Petrus cum audisset, quia Dóminus est, túnica succinxit se – erat enim nudus, – et misit se in mare. Alii autem discipuli navigio venérunt – non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducténtis, – trahéntes rete piscium. Ut ergo descendérunt in terram, vidérunt prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Iesus: Afférte de piscibus, quos prendidistis nunc. Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Iesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est. Et venit Iesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discipulis suis, cum resurrexisset a mórtuis.

Offertorium

Ps. 77, 23–25. Portas cæli apéruit Dóminus: et pluit illis manna, ut éderent: panem. cæli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo, alleluia.

Secreta

Sacrificia, Dómine, paschálibus gáudiis immolámus: quibus Ecclésia tua mirábiliter et páscitur et nutrítur. Per Dominum nostrum...

„Juk tai Viešpats!“ Išgirdęs, jog tai esąs Viešpats, Simonas Petras persijuosė palaidinę, – mat buvo neapsirengęs, – ir šoko į ežerą. Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli nuo kranto – maždaug už dviejų šimtų mastų – ir atitempė tinklą su žuvimis. Išlipę į krantą, jie pamatė žeriničias žarijas, ant jų padėtą žuvį, ir duonos. Jėzus tarė: „Atneškite ką tik pagautų žuvų.“ Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tačiau tinklas nesuplyšo. Jėzus jiems tarė: „Eikite šen pusryčių!“ Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: „Kas tu esi?“, nes jie aiškiai matė, jog tai Viešpats. Taigi Jėzus priėjo, paėmė duonos ir padalijo jiems, taip pat ir žuvies. Tai jau trečią kartą pasirodė mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių.

Ofertorijus

Ps 77, 23–25. Viešpats atidarė dangaus vartus, ir lijo mana jiems valgyti. Jis davė jiems dangaus duonos. Žmogus valgė angelų duoną, aleliuja.

Sekreta

Viešpatie, Velykų džiaugsmo metu atnašaujame Tau aukas, kuriomis Tavo Bažnyčia valgydinama ir maitinama. Per mūsų Viešpatį...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Rom. 6, 9. Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, allelúia: mors illi ultra non dominábitur, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Ab omni nos, quæsumus, Dómine, vetustáte purgátos: sacraménti tui veneránda percéptio in novam tránsferat creatúram: Qui vivis et regnas...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Rom 6, 9. Kristus, prisikėlęs iš numirusiųjų, jau nebemiršta, aleliuja. Mirtis prieš jį yra bejėgė, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, kad priimtasis Sakramentas, apvalęs mus nuo senojo sugedimo, padarytų naujais tvėriniais. Kuris gyvena ir viešpatauja...

KETVIRTADIENIS VELYKŲ OKTAVOJE

Šios dienos pamaldos vyksta Šv. Apaštalu bažnyčioje. Nepaisant visų mūsų skirtumų, Krikštas ir Bažnyčia mus sujungia į vieną visumą (kolekta). Eunūcho etiopo atvertimas bei pakrikštyjimas (apaštalo skaitinys) ir jaudinantis Jėzaus pasirodymas Marijai Magdalenai pabrėžia šią dvigubą vienybę ir atpirkimo visuotinumą.

Introitus

Sap. 10, 20–21. Victricem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter, allelúia: quia sapiéntia apéruit os mutum, et linguas infántium fecit disertas, allelúia, allelúia.

Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirábília fecit.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Actuum Apostolorum. (Act. 8, 26–40)

In diébus illis: Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: Surge et vade contra meridiánum ad viam, quæ descéndit ab Ierúsalem in Gazam: hæc est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce, vir Æthiops eunúchus, potens Candácis regínæ Æthiopum, qui erat super omnes gazas eius, vénerat adoráre in Ierúsalem: et revertebátur sedens super currum suum, legénsque Isaíam Prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde et adiúnge te ad currum istum. Accúrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaíam Prophétam, et dixit: Putásne, intéllegis, quæ legis? Qui ait: Et quómodo possum, si non

Introitas

Išm 10, 20–21. Viešpatie, jie aukština tavo visa nugalinčią dešinę, aleliuja, nes išmintis atvėrė nebylių burnas ir davė kūdikiams iškalbos, aleliuja, aleliuja.

Ps 97, 1. Giedokite Viešpačiui naują giesmę, nes jis padarė stebuklą.

Kolekta

Dieve, Tu suvienijai įvairias tautas savo vardo išpažinimu. Suteik, kad krikšto vandeniui atgimusiuoju viltis vienyto tikėjimas, o jų darbus – meilė. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš Apaštalu darbų knygos. (Apd 8, 26–40)

Anomis dienomis: Viešpaties angelas prabilo į Pilypą ir pasakė: „Kelkis ir vidurdienį nueik ant vieškelio, kuris eina iš Jeruzalės į Gazą. Jis visiškai tuščias.“ Susiruošęs jis išėjo. Ir štai bevažiuojas etiopas eunuchas, Etiopijos karalienės Kandakės dvariškis, viso jos išdo valdytojas. Jis buvo atvykęs į Jeruzalę pasimelsti, o dabar keliavo namo ir, sėdėdamas savo vežime, skaitė pranašą Izaiją. Dvasia tarė Pilypui: „Prieik ir laikykis greta šito vežimo.“ Pribėgęs Pilypas išgirdo eunuchą skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: „Ar ir supranti, ką skaitas?“ Šis atsiliepė: „Kaip galiu suprasti, jei

áliquis osténderít mihi? Rogavítque Philíppum, ut ascénderet et sedéret secum. Locus autem Scriptúræ, quam legébat, erat hic: Tamquam ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum. In humilitáte iudícium eius sublátum est. Generatiónem eius quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita eius? Respóndens autem eunúchus Philíppo, dixit: Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? de se, an de álio áliquo? Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Iesum. Et dum irent per viam, venérunt ad quandam aquam: et ait eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philíppus: Si credis ex toto corde, licet. Et respóndens, ait: Credo, Fílium Dei esse Iesum Christum. Et iussit stare currum: et descendérunt utérque in aquam. Philíppus et eunúchus, et baptizávit eum. Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philippum, et ámplius non vidit eum eunúchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis – donec veniret Cæsaréam – nomen Dómini Iesu Christi.

Graduale

Ps. 117, 24 et 22–23. Hæc dies,

man niekas nepaaiškina?!“ Ir jis pakvietė Pilypą lipti į vežimą ir sėstis šalia. Rašto skirsnis, kurį jis ką tik skaitė, skelbė: „Tarsi avį vedė jį į pjovyklą, ir kaip ėriukas, kuris tyli kerpamas, jis neatvėrė savo lūpų. Jis liko pažemintas, todėl nebuvo nu-teistas. Kas apsakys jo giminę, jeigu jo gyvenimas žemėje buvo nu-trauktas?!“ Eunuchas paklausė Pilypą: „Prašom paaiškinti, apie ką čionai pranašas kalba? Apie save ar apie ką kitą?“ Tuomet, atvėręs lūpas ir pradėjęs nuo to skirsnio, Pilypas jam paskelbė gerąją naujieną apie Jėzų. Keliaudami toliau, jie priuvažiavo vandenį. „Štai vanduo, – tarė eunuchas, – kas gi kliudo man pasikrikštyti?“ Jis paliepė sustabdyti vežimą, ir jie abudu – Pilypas ir eunuchas – įbrido į vandenį. Pilypas jį pakrikštijo. Išėjus iš vandens, Viešpaties Dvasia pagavo Pilypą. Eunuchas daugiau jo nebematė, tik džiū-gaudamas traukė savo keliais. O Pilypas atsidūrė Azote; iš ten keliaudamas skelbė Viešpaties Jėzaus vardą visuose miestuose ir taip atvyko į Cezarėją.

Gradualas

Ps 117, 24 ir 22–23. Štai diena,

quam fecit Dóminus: exsultémus et lætémur in ea. **V.** Lápídem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli: a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris.

Alleluia

Alleluía. Alleluía.

V. Surréxit Christus, qui creávit ómnia: et misértus est humáno géneri.

Sequentia

Víctmæ pascháli láudes: ímmolent Christiáni. Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres. Mors et víta duéllo conflixére mirándo: dux vitæ mórtuus, regnat vívus. Dic nobis, María, quid vidísti in via? Sepúlcrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis. Angélicos testes, sudárium, et vestes. Surréxit Christus spes mea: præcédit vos in Galilæam. Scímus Christum surrexísse a mórtuis vere: tu nobis, victor Rex, miserére. Amen. Alleluía.

Evangelium

Sequentia sancti Evangélii secundum Ioánnem. (Ioann. 20, 11–18)

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se et prospéxit

kurią sutvèrè Viešpats; šokinékime iš džiaugsmo ir linksminkimės tą dien. **V.** Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu. Viešpats padarė tai, kas labai stebina mūsų akis.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

V. Prisikėlė Kristus, kuris visa sutvėrė ir pasigailėjo žmonijos.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys. Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas susikovė nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, gyvas karaliauja. Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje? Pamačiau gyvojo Kristaus kapą ir Prisikeliančiojo garbę; liudijančius angelus, drobulę ir drabužius. Kristus, manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už savuosius įžengė į Galilėją. Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – Tu, Karaliau nugalėtojau, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 20, 11–18)

Anuo metu: Marija stovėjo lauke palei kapą ir verkė. Verkdama ji pasilenkė į kapo vidų ir pamatė du

in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, unum ad caput et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Iesu. Dicunt ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulérunt Dóminum meum: et nésccio, ubi posuérunt eum. Hæc cum dixisset, convérsa est retrórsum, et vidit Iesum stantem: et non sciébat, quia Iesus est. Dicit ei Iesus: Múlier, quid ploras? quem quæris? Illa existimans, quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi, ubi posuísti eum: et ego eum tollam. Dicit ei Iesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni – quod dicitur Magíster. – Dicit ei Iesus: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos et dic eis: Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, Deum meum et Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discíplulis: Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi.

Offertorium

Exod. 13, 5. In die solemnitétis vestræ, dicit Dóminus, indúcam vos in terram fluéntem lac et mel, allelúia.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera populórum tuórum propítius: ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Dominum

angelus baltais drabužiais, sėdinčius – vieną galvūgalyje, kitą kojų vietoje – ten, kur būta Jėzaus kūno. Jie paklausė ją: „Moterie, ko verki?“ Ji atsakė: „Kad paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo.“ Tai tarusi, ji atsisuko ir pamatė stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus. O jis tarė jai: „Moterie, ko verki? Ko ieškai?“ Jinai, manydama, jog tai sodininkas, atsakė: „Gerbiamasis! Jei tamsta jį išnešei, pasakyk man, kur padėjai. Aš jį pasiimsiu.“ Jėzus jai sako: „Marija!“ Ji atsigrėžė ir sušuko hebrajiškai: „Rabuni!“ (Tai reiškia: „Mokytojau“). Jėzus jai tarė: „Nelaikyk manęs! Aš dar neižengiau pas Tėvą. Verčiau eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: „Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą.“ Marija Magdaliėtė nuėjo ir pranešė mokiniams, kad mačiusi Viešpatį ir ką jis jai sakęs.

Ofertorijus

Iš 13, 5. Jūsų šventės dieną, sako Viešpats, įvesiu jus į žemę, tekančią pienu ir medumi, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloningai priimk tautų aukas, kad jos, atnaujintos Tavojo vardo išpažinimu ir krikštu, pasiektų amžinąją laimę. Per mūsų Viešpatį...

nostrum...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

1 Pet. 2, 9. Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius, allelúia: qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia.

Postcommunio

Exáudi, Dómine, preces nostras: ut redemptiÓNis nostræ sacrosáncta commércia, et vitæ nobis cónferant præsentis auxiliúm, et gáudia sempitérna concílient. Per Dominum nostrum...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

1 Pt 2, 9. Viešpaties laimėtieji žmonės, skelbkite didingus darbus to, aleliuja, kuris jus pašaukė iš tamsybių į savo nuostabią šviesą, aleliuja.

Postkomunija

Išklausyk, Viešpatie, mūsų maldas, kad švenčiausios mūsų išganymo dovanos teiktų šiam gyvenimui pagalbą ir nupelnytų amžinąjį džiaugsmą. Per mūsų Viešpatį...

PENKTADIENIS VELYKŲ OKTAVOJE

Šios dienos pamaldos vyksta Šv. Marijos ir Visų Kankinių bažnyčioje, buvusioje romėnų Panteone. Šioje šventovėje ypač jaučiama Kristaus

pergalė prieš pagonis. Krikšto ir krikščionybės skelbimo dėka žemėje atsirado nauja žmonių giminė, neturinti sienų: ji, susitaikiusi su Dievu, iš sakramentų ir Velykų slėpinio švenčių semia malonę, kuri dėl Kristaus šventumo padeda nugalėti visas blogio jėgas ir nuodėmę.

Introitus

Ps. 77, 53. Edúxit eos Dóminus in spe, allelúia: et inimícos eórum opéruit mare, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 77, 1. Attendite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti: da méntibus nostris; ut, quod professione celebrámus, imitémur efféc-tu. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. (1 Pet. 3, 18–22)

Caríssimi: Christus semel pro peccá-tis nostris mórtuus est, iustus pro iniústis, ut nos offéret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spírítu. In quo et his, qui in cárcere erant, spírítibus véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquándo, quando exspectábant Dei patiéntiam in diébus Noë, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formæ salvos facit baptísma: non

Introitas

Ps 77, 53. Viešpats išvedė juos saugius, aleliuja, o jų priešus užliejo jūra, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 77, 1. Laikykis, tauta, mano įstatymų, klausykis ištempus ausis mano burnos žodžių.

Kolekta

Visagali, amžinasis Dieve, Tu Velykų paslaptimi patvirtinai susitaikymo sandorą su žmonija. Su-teik mums malonę sekti darbais tai, ką išpažįstame tikėjimu. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško. (1 Pt 3, 18–22)

Mylimieji: Kristus vieną kartą numirė už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą, beje, kūnu numarintas, o Dvasia atgaivintas. Nužengęs žemyn, jis tąja Dvasia skelbė kalėjime esančioms dvasioms, kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė, bestatant arką, kuria nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniui. Ir jus dabar gelbsti tų dalykų vaizdinys – krikštas. Jis nėra

carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi, Dominus nostri, qui est in dextera Dei.

Graduale

Ps. 117, 24 et 26–27. Hæc dies, quam fecit Dominus: exultemus et lætemur in ea. **V.** Benedictus, qui venit in nomine Domini: eus Dominus, et illuxit nobis.

Alleluia

Alleluia. Alleluia.

Ps. 95, 10. Dicitur in gentibus: quia Dominus regnavit a ligno.

Sequentia

Victmæ paschali laudes: immolent Christiani. Agnus redemit oves: Christus innocens Patri reconciliavit peccatores. Mors et vita duello conflixere mirando: dux vitæ mortuus, regnat vivus. Dic nobis, Maria, quid vidisti in via? Sepulcrum Christi viventis: et gloriam vidi resurgentis. Angelicos testes, sudarium, et vestes. Surrexit Christus spes mea: præcedit vos in Galilæam. Scimus Christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis, victor Rex, miserere. Amen. Alleluia.

nešvaraus kūno nuplovimas, bet Dievo maldavimas suteikti gryną sąžinę dėlei Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, kuris yra Dievo dešinėje, prisikėlimo.

Gradualas

Ps 117, 24 ir 26–27. Štai diena, kurią sutvėrė Viešpats; šokinėkime iš džiaugsmo ir linksminkimės tą dien. **V.** Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu. Dievas yra Viešpats; Jis apšvietė mus.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Ps 95, 10. Skelbkite tautoms, kad Viešpats karaliauja nuo kryžiaus.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys. Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas susikovė nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, gyvas karaliauja. Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje? Pamačiau gyvojo Kristaus kapą ir Prisikeliančiojo garbę; liudijančius angelus, drobulę ir drabužius. Kristus, manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už savuosius įžengė į Galilėją. Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – tu, Karaliau nugalėtojau, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

Evangelium

Sequētia sancti Evangēlii secūndum Matthæum. (Matth. 28, 16–20)

In illo tēpore: Undecim discipuli abiērunt in Galilæam, in montem, ubi constitúerat illis Iesus. Et vidētes eum adoravérunt: quidam autem dubitavérunt. Et accédens Iesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: docentes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Et ecce, ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi.

Offertorium

Exod. 12, 14. Erit vobis hæc dies memoriális, allelúia: et diem festum celebrábitis sollémnem Dómino in progénies vestras: legítimum sempiternum diem, allelúia, allelúia, allelúia.

Secreta

Hóstias, quæsumus, Dómine, placátus assúme: quas et pro renatórum expiatióne peccáti deférimus, et pro acceleratióne cæléstis auxilií. Per Dominum nostrum...

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 28, 16–20)

Anuo metu: Vienuolika mokinių nuvyko į Galilėją, ant kalno, kurį jiems buvo nurodęs Jėzus. Jį pamatę, mokiniai parpuolė ant žemės, tačiau kai kurie dar abejojo. Tuomet prisiartinęs Jėzus prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.“

Ofertorijus

Iš 12, 14. Ši diena bus jums atmintina, aleliuja. Šią amžinai įsakytą dieną iškilmingai pašvęskite Viešpačiui iš kartos į kartą, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, maloniai priimk aukas, kurias krikštu atgimusieji Tau atnašauja už savo kaltes ir už greitesnį dangiškosios pagalbos atsiuntimą. Per mūsų Viešpatį...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Matth. 28, 18–19. Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra, allelúia: eúntes, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Réspice, quæsumus, Dómine, pópulum tuum: et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis, a temporálibus culpís dignánter absólve. Per Dominum nostrum...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Mt 28, 18–19. Man duota visa valdžia danguje ir žemėje, aleliuja. Tad eikite ir mokykite visas tautas, krikštydami jas vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Pažvelk, Viešpatie, į savo tautą, kurią teikeisi atnaujinti amžinomis paslaptimis, ir malonėk jai atleisti kaltes šiame laikinajame gyvenime. Per mūsų Viešpatį...

ŠEŠTADIENIS VELYKŲ OKTAVOJE

Būtent Laterano Šv. Jono bazilikoje Velykų naktį buvo teikiamas Krikštas, todėl Velykų oktava užbaigiama čia, o naujai pakrikštytieji nusivelka baltą rūbą. „Visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, užsivilkote Kristų“ (komunija). Krikščionys – šventa tauta, kurią Dievas padarė savo

tauta. Visiškai pasitikėdami Kristumi, jie skelbia pasauliui dieviškosios malonės stebuklus (apaštalo skaitinys). Velykų šventė baigiasi, tačiau velykinė malonė tęsiasi amžinai (kolekta).

Introitus

Ps. 104, 43. Eduxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne, allelúia: et eléctos suos in lætítia, allelúia, allelúia.

Ps. 104, 1. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius: annuntiáte inter gentes ópera eius.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui festa paschália venerádo égimus, per hæc contíngere ad gaudia ætérna mereámur. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. (1 Pet. 2, 1–10)

Carissimi: Deponéntes ígitur omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modo géniti infántes, rationábile, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, a Deo autem eléctum et honorificátum: et ipsi tamquam lápidés vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdotium sanctum, offérre spirituáles

Introitas

Ps 104, 43. Viešpats išvedė savo besidžiaugiančią tautą, aleliuja: giedančius džiugią giesmę savo išrinktuosius, aleliuja, aleliuja.

Ps 104, 1. Šlovinkite Viešpatį ir šaukitės jo vardo. Skelbkite taučioms jo darbus.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, leisk mums, pamaldžiai atšventusiems Velykų šventes, per tai pasiekti amžinąjį džiaugsmą. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško. (1 Pt 2, 1–10)

Mylimieji: Taigi, atmetę visokią blogybę, visokią klastą, veidmainystes, pavyduliavimus ir visokias apkalbas, lyg naujagimiai troškite dvasinio, neatmiešto pieno, kad nuo jo augtumėte išganymui. Jūs gi esate patyrę, koks meilus yra Viešpats. Ženkite prie jo, gyvojo akmens, tiesa, žmonių atmesto, bet Dievo išrinkto, brangaus. Ir jūs patys, kaip gyvieji akmenys, statydinkitės į dvasinius namus, kad būtumėte šventa kunigystė ir atnašautumėte dvasines aukas, priimtinas Dievui

hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce, pono in Sion lápidem summum angulárem, eléctum, pretiósus: et qui credíderit in eum, non confundátur. Vobis igitur honor credéntibus: non credéntibus autem lapis, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli, et lapis offensiónis, et petra scándali his, qui offéndunt verbo, nec credunt in quo et pósi sunt. Vos autem genus eléctum, regale sacerdotium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocavit in admirábile lumen suum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

Alleluia

Alleluia. Alleluía.

Ps. 117, 24. V. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus et lætémur in ea. Alleluía.

Ps. 112, 1. V. Laudáte, pueri, Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Sequentia

Víctmæ pascháli láudes: ímmolent Christiáni. Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres. Mors et vita duéllo conflixére mirándo: dux vitæ mórtuus, regnat vívus. Dic nobis, María, quid

per Jėzų Kristų. Todėl Rašte pasakyta: „Štai aš dedu Sione rinktinį akmenį, brangų kertinį akmenį; kas tiki jį, nebus sugėdintas.“ Tad jums, tikintiesiems, atiteks šlovė, o netikintiesiems tasai statytojų atmetasis akmuo tapo kertiniu akmeniu, suklupimo akmeniu ir papiktinimo uola. Jie suklumpa, neklausydami žodžio; tam jie ir skirti. O jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, įsi- gytoji liaudis, pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą. Seniau ne tauta, dabar Dievo tauta, seniau neradę gailėtingumo, dabar jį suradę.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Ps 117, 24. V. Tai diena, kurią suteikė Viešpats. Džiūgaukime ir džiaukimės ja. Aleliuja.

Ps 112, 1. V. Šlovinkite, vaikeliai, Viešpatį, šlovinkite Viešpaties vardą.

Sekvencija

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys. Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu. Mirtis ir gyvenimas susikovė nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, gyvas ka-

vidisti in via? Sepulcrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis. Angélicos testes, sudárium, et vestes. Surréxit Christus spes mea: præcédit vos in Galilæam. Scimus Christum surrexisse a mórtuis vere: tu nobis, victor Rex, miserére. Amen. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem. (Ioann. 20, 1–9)

In illo témpore: Una sábbati, Maria Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum: et vidit lápidem sublátum a monuménto. Cucúrrit ergo, et venit ad Simónem Petrum, et ad álium discípulum, quem amábat Iesus, et dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescimus, ubi posuérum eum. Exiit ergo Petrus et ille álius discípulus, et venérunt ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit primus ad monuméntum. Et cum se inclinásset, vidit pósita linteámina, non tamen introívit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introívit in monuméntum, et vidit linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput eius, non cum linteaminibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum.

raliauja. Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje? Pamačiau gyvojo Kristaus kapą ir Prisikeliančiojo garbę; liudijančius angelus, drobulę ir drabužius. Kristus, manoji viltis, prisikėlė; anksčiau už savuosius įžengė į Galilėją. Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – tu, Karaliau nugalėjotajau, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 20, 1–9)

Anuo metu: Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdalietė atėjo pas kapą ir pamatė, kad akmuo nuverstas nuo rūšio angos. Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir mes nežinome, kur jį padėjo.“ Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokinys pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapo rūšį. Pasilenkęs jis mato paliktas drobulės, tačiau į vidų nėjo. Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įėjo į rūšį ir mato paliktas drobulės ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą. Tuomet įėjo ir kitas mokinys, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo. Mat jie

Tunc ergo introivit et ille discipulus, qui vénerat primus ad monuméntum: et vidit et crédidit: nondum enim sciébant Scriptúram, quia oportébat eum a mórtuis resúrgere.

Offertorium

Ps. 7, 26–27. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: benedíximus vobis de domo Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis, allelúia, allelúia.

Secreta

Concéde, quæsumus, Dómine, semper nos per hæc mystéria paschália gratulári: ut contínua nostræ reparatiónis operátio perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ. Per Dominum nostrum...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

dar nebuvo supratę Rašto, kad jis turėsiąs prisikelti iš numirusių.

Ofertorijus

Ps 7, 26–27. Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu. Laiminame jus iš Viešpaties namų. Dievas yra Viešpats, jis apšvietė mus, aleliuja, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, leisk mums visada džiaugtis šiomis Velykų paslaptimis, kad nuolatos veikianti išganymo jėga būtų mums amžino džiugesio priežastis. Per mūsų Viešpatį...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Communio

Gal. 3, 27. Omnes, qui in Christo baptizáti estis, Christum induístis, allelúia.

Postcommunio

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti, quæsumus, Dómine: ut, hoc perpétuæ salútis auxílio, fides semper vera proficiat. Per Dominum nostrum...

Komunija

Gal 3, 27. Visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, užsivilkote Kristų, aleliuja.

Postkomunija

Pastiprinti mūsų atpirkimo dovana, meldžiame Tave, Viešpatie, kad šia nuolatine išganymo pagalba visuomet būtų stiprinimas mūsų tikras tikėjimas. Per mūsų Viešpatį...

BALTASIS SEKMADIENIS (ATVELYKIS)

Senovėje šį sekmadienį ką tik pakrikštytieji nusivilkdavo savo baltus drabužius, todėl lotynų tradicijoje jis buvo pavadintas „Baltuoju sekmadieniu“ – „Dominica in Albis“. Šiandien baigiasi Velykų oktava. Tačiau ką tik pakrikštytųjų širdyse visada turėtų tęstis gavėnia, pasireiškianti gyvenimo tyrumu. Bažnyčia nepalieka tų, kuriuos atvedė prie krikščylos; ji stiprina jų tikėjimą (apaštalo skaitinys, Evangelija), kaip naujagimius maitina žodiniu savo mokymo pienu (introitas).

Introitus

1 Pet. 2, 2. Quasi modo géniti infántes, allelúia: rationábile, sine dolo lac concupíscite, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iácob.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui paschália festa peré-gimus; hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum nost-

Introitas

1 Pt 2, 2. Tarsi ką tik užgimę kūdikiai, aleliuja, dvasiniai ir be klasotos, troškite pieno, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 80, 2. Džiaukitės Dievu, mūsų padėjėju; linksmai šūkaukite Jokūbo Dievui.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, suteik, kad mes, kurie velykines iškilmes užbaigėme, Tau dosniai dovanojant, jas papročiuose ir gyve-

rum...

Epistola

Lectio Epistolæ beati Ioannis Apostoli. (1 Ioann. 5, 4–10)

Carissimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Iesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Iesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et ságuine. Et Spíritus est, qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra: Spíritus, et aqua, et sánguis: et hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei maius est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod maius est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

Alleluia

Alleluia. Alleluia.

Matth. 28, 7. V. In die resurrectiónis meæ, dicit Dóminus, præcédam vos in Galilæam. Alleluía.

Ioann. 20, 26. V. Post dies octo, iánuis cláuis, stetit Iesus in médio

nime išlaikytume. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Jono pirmojo laiško. (1 Jn 5, 4–10)

Mylimieji: Juk kiekvienas, kuris gimęs iš Dievo, nugali pasaulį, ir štai pergalė, nugalinti pasaulį: mūsų tikėjimas! O kas gi nugali pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus?! Tasai yra, kuris atėjo per vandenį ir kraują: Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia tai paliudija, nes Dvasia yra tiesa. Mat yra trys liudytojai: Dvasia, vanduo ir kraujas, ir šie trys sutaria. Jeigu priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas didesnis. O Dievo liudijimas toksai: jis yra paliudijęs apie savo Sūnų. Kas tiki Dievo Sūnų, tas turi savyje tą liudijimą.

Aleliuja

Aleliuja. Aleliuja.

Mt 28, 7. V. Savo prisikėlimo dieną, sako Viešpats, aš eisiu pirma jūsų į Galilėją. Aleliuja.

Jn 20, 26. V. Po aštuonių dienų, durims esant užrakintoms, Jėzus

discipulorum suorum, et dixit: Pax vobis. Alleluia.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Ioannem. (Ioann. 20, 19–31)

In illo tempore: Cum sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati propter metum Iudaeorum: venit Iesus, et stetit in medio et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Haec cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis: et quorum retinueritis, retenta sunt. Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Iesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus eius fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus eius, non credam. Et post dies octo, iterum erant discipuli eius intus: et Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clausis, et stetit in medio, et dixit: Pax vobis. Deinde dicit Thomae: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed

atsistojo viduryje savo mokinių ir tarė: „Ramybė jums.“ Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 20, 19–31)

Anuo metu: Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį. O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu.“ Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos.“ Vieno iš dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu.“ Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Įleisk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk

fidélis. Respóndit Thomas et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Iesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beati qui non vidérunt, et credidérunt. Multa quídem et ália signa fecit Iesus in conspéctu discipulórum suórum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc áutem scripta sunt, ut credátis, quia Iesus est Christus Fílius Dei: et ut credéntes, vitam habeátis in nómine eius.

Offertorium

Matth. 28, 2, 5 et 6. Ángelus Dómini descéndit de cælo, et dixit muliéribus: Quem quæritis, surréxit sicut dixit, allelúia.

Secreta

Súspice múnera, Dómine, quæsumus, exsultántis Ecclésiæ: et cui causam tantí gáudii præstitísti, perpétuæ fructum concéde lætítiæ. Per Dóminum nostrum...

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum die gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit. Et ideo cum Angelis et Archangelis,

netikintis – būk tikintis.“ Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas“! Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“ Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugel kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

Ofertorijus

Mt 28, 2, 5 ir 6. Viešpaties angelas nusileido iš dangaus ir tarė moterims: „Tas, kurio ieškote, prisikėlė, kaip buvo sakęs“, aleliuja.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, priimk džiūgaujančios Bažnyčios atnašas ir amžinosios linksmybės vaisių suteik tai, kuriai davei progos džiaugtis. Per mūsų Viešpatį...

Velykų prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais

cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Ioann. 20, 27. Mitte manum tuam, et cognosce loca clavórum, allelúia: et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia, allelúia.

Postcommunio

Quæsumus, Dómine, Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulisti: et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum nostrum...

ir viešpatystémis, ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Jn 20, 27. Pridėk savąją ranką ir patirk vinių vietas, aleliuja; ir nebūk netikintis, bet tikintis, aleliuja, aleliuja.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, mūsų Dieve, kad švenčiausiosios paslaptys, kurias mums davei mūsų atgimime, būtų mums vaistas dabarčiai ir ateičiai. Per mūsų Viešpatį...